

Άρθρο 3:
Συνάθροιση Κοινού

3.1. Γενικά.

Στην κατηγορία συνάθροιση κοινού περιλαμβάνονται κτίρια ή τμήματα κτιρίων ή χώροι κτιρίων και οικοπέδων, καθώς και οι βοηθητικοί χώροι αυτών, όπου συναθροίζονται τουλάχιστον 50 άτομα για κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές, θρησκευτικές, ψυχαγωγικές, εκπαιδευτικές, επιστημονικές, αθλητικές εκδηλώσεις και δραστηριότητες.

Ειδικότερα στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται αίθουσες διαλέξεων, αμφιθέατρα, χώροι αναμονής συγκοινωνιακών μέσων, αίθουσες αεροδρομίων, γήπεδα, λέσχες, παιδότοποι, λούνα παρκ, ΚΑΠΗ, χώροι μαζικής εστίασης, αναψυχής και προσφοράς.

Κτίρια ή χώροι όπου συναθροίζονται λιγότερα από 50 άτομα εξετάζονται με το κατά περίπτωση ειδικό άρθρο της συγγενέστερης κατηγορίας, όπως ενδεικτικά περιγράφεται παρακάτω.

Τράπεζες συνολικής επιφάνειας μικρότερο των 70 τ.μ., χώροι παροχής υπηρεσιών καθώς και καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος όπου συναθροίζεται κοινό με θεωρητικό πληθυσμό έως 49 άτομα όπως ταχυδρομεία, κέντρα εξυπηρέτησης πολιτών, πρακτορεία τυχερών παιγνίων, εστιατόρια, ζαχαροπλαστεία, καφενεία, αναψυκτήρια, πιτσαρίες, σνακ μπαρ, εξετάζονται με τις διατάξεις του άρθρου 7 «Εμπόριο».

Χώροι εκπαιδευτικών και αθλητικών δραστηριοτήτων όπως σχολές χορού, αθλητικές σχολές, αίθουσες γυμναστικής κλπ με πληθυσμό έως 49 άτομα εξετάζονται με τις διατάξεις του άρθρου 4 «Εκπαίδευση».

Ενδεικτικές συμπληρωματικές χρήσεις στην κατηγορία αυτή είναι μικρό γραφείο, μικρή αποθήκη, βοηθητικοί χώροι, μικρό μαγειρείο κ.λπ.

3.2. Υπολογισμός θεωρητικού πληθυσμού.

Κατά τον υπολογισμό του πληθυσμού ενός χώρου συνάθροισης κοινού πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και τα παρακάτω (εκτός των αναφερόμενων στις Γενικές Διατάξεις):

i. Ένας χώρος συνάθροισης κοινού μπορεί να έχει μια αποκλειστική δραστηριότητα ή να προσφέρεται για πολλαπλές μη ταυτόχρονες δραστηριότητες. Στην περίπτωση αυτή ως πληθυσμός του χώρου θεωρείται αυτός της δυσμενέστερης δραστηριότητας.

ii. Ένας χώρος συνάθροισης κοινού μπορεί κατά τη λειτουργία του να έχει διαφορετικές πυκνότητες συγκέντρωσης του κοινού κατά περιοχές του π.χ. περιοχή ορθίων, περιοχή με θέσεις σταθερές ή όχι κ.λπ. Στην περίπτωση αυτή ο πληθυσμός του χώρου υπολογίζεται ως το άθροισμα των επί μέρους συναθροίσεων.

iii. Ένας ενιαίος χώρος μπορεί να έχει περιοχές με διαφορετικές δραστηριότητες συνάθροισης κοινού ταυτόχρονα π.χ. αίθουσα αεροδρομίου, αθλητική αίθουσα. Στην περίπτωση αυτή ο πληθυσμός του χώρου υπολογίζεται ως το άθροισμα των επί μέρους συναθροίσεων.

iv. Σε περιοχές χώρου συνάθροισης κοινού όπου δεν καθορίζεται από τη μελέτη η χρήση τους, ο πληθυσμός θα υπολογίζεται με την αναλογία 1 άτομο / 0,30 τ. μ. εμβαδού δαπέδου τους. Εξαιρούνται οι περιοχές που οριοθετούνται σαφώς με σταθερά στοιχεία για την κυκλοφορία του κοινού.

v. Στις περιπτώσεις που από άλλες διατάξεις προκύπτει σ' ένα χώρο συνάθροισης κοινού μεγαλύτερος αριθμός ατόμων από τον αριθμό που προκύπτει από τις προηγούμενες παραγράφους, ο μεγαλύτερος αυτός αριθμός ατόμων ισχύει ως πληθυσμός.

vi. Σε θέατρα, κινηματογράφους, κέντρα διασκέδασης και συναφείς χώρους συνάθροισης κοινού, όπου εισέρχονται άτομα στο κτίριο σε χρόνο που δεν υπάρχουν δια-

θέσιμες θέσεις γι αυτά αλλά τους επιτρέπεται να περιμένουν σε προθαλάμους ή άλλους χώρους αναμονής μέχρι να υπάρξουν θέσεις πρέπει να τηρούνται τα ακόλουθα:

α) Ο πληθυσμός του χώρου αναμονής υπολογίζεται 1 άτομο / 0,30 τ.μ. εμβαδού δαπέδου (αναμονή ορθίων ατόμων).

β) Ο πληθυσμός αυτός του χώρου αναμονής αθροίζεται στον πληθυσμό της αίθουσας συνάθροισης ώστε να προκύψει ο συνολικός πληθυσμός.

γ) Πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα, ώστε η αναμονή του κοινού να περιορίζεται σε περιοχές τέτοιες που δεν θα παρενοχλούν ή εμποδίζουν τις οδεύσεις και εξόδους και δεν θα καταλαμβάνουν το απαιτούμενο πλάτος τους.

Επιπλέον των ανωτέρω για τον υπολογισμό του πληθυσμού σε κτίρια με χρήση συνάθροιση κοινού που υφίσταται στεγασμένο αίθριο ισχύει ότι:

Για μικτό εμβαδόν χώρων κυκλοφορίας έως 14.000 τ.μ. ο συντελεστής θεωρητικού πληθυσμού ορίζεται σε 2,8 τ.μ. ανά άτομο.

Για μικτό εμβαδόν άνω των 14.000 τ.μ. ο συντελεστής ορίζεται σε 3,3 τ.μ. ανά άτομο. Η εν λόγω τιμή προσαυξάνεται κατά 0,1 για κάθε 1.000 τ.μ. άνω των 14.000 τ.μ. ή κλάσμα αυτών.

Οι χρήσεις που εξυπηρετούνται από τους ανωτέρω χώρους κυκλοφορίας του στεγασμένου αιθρίου πρέπει να διαθέτουν ανεξάρτητες εξόδους κινδύνου και κατά τον σχεδιασμό δεν πρέπει να θεωρούνται τμήματα των οδεύσεων διαφυγής.

3.3. Σχεδιασμός οδεύσεων διαφυγής.

3.3.1. Αριθμός και πλάτος εξόδων κινδύνου

Επιπλέον των γενικών διατάξεων, ο αριθμός και το πλάτος των εξόδων κινδύνου ανά όροφο καθορίζονται στον παρακάτω πίνακα:

Αριθμός και πλάτος εξόδων κινδύνου ανά όροφο		
Θεωρητικός Πληθυσμός	Ελάχιστος αριθμός εξόδων	Ελάχιστο πλάτος κάθε εξόδου
50-150 άτομα	2	0,90
151-300 άτομα	2	1,40
301-500 άτομα	2	1,80
501-800 άτομα	3	1,80

Για πληθυσμό μεγαλύτερο των 800 ατόμων προστίθεται μία (1) έξοδος κινδύνου πλάτους 1,80 μ. ανά 300 άτομα ή κλάσμα αυτών.

Όταν στο πυροδιαμέρισμα υπάρχει εσωτερικός εξώστης, ο οποίος δεν αποτελεί ξεχωριστό όροφο, τότε εφόσον ο θεωρητικός πληθυσμός της επιφάνειάς του ξεπερνά τα 49 άτομα, θα πρέπει να διαθέτει 2 εναλλακτικές οδεύσεις.

Οι έξοδοι πρέπει να είναι απομακρυσμένες μεταξύ τους και σε τέτοια διάταξη ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα να φραχθούν συγχρόνως οι οδεύσεις προς περισσότερες από μία εξόδους σε περίπτωση μιας εστίας πυρκαγιάς.

3.3.2. Απαιτήσεις σε χώρους με σταθερές θέσεις

Σε χώρους συνάθροισης κοινού με σταθερές θέσεις ισχύουν επιπλέον τα εξής:

α) Στο τέλος κάθε σειράς καθισμάτων υπάρχουν διαμήκεις διάδρομοι ή έξοδοι κινδύνου. Ειδικά σε χώρους με σταθερές θέσεις οι οποίες είναι διαμορφωμένες σε διαδοχικούς αναβαθμούς του δαπέδου με ελάχιστη υψομετρική διαφορά 0,35 μ. και χρησιμοποιούνται είτε απ' ευθείας για καθίσματα (κερκίδες αθλητικών χώρων, θεάτρων κ.λπ.) είτε για την τοποθέτηση άλλων καθισμάτων το πλάτος του αναβαθμού πρέπει να είναι τουλάχιστον 0,85μ.

β) το ελάχιστο πλάτος των διαμήκων και εγκάρσιων διαδρόμων ορίζεται σε 0,90 μ. σε διαδρόμους χωρίς ανα-

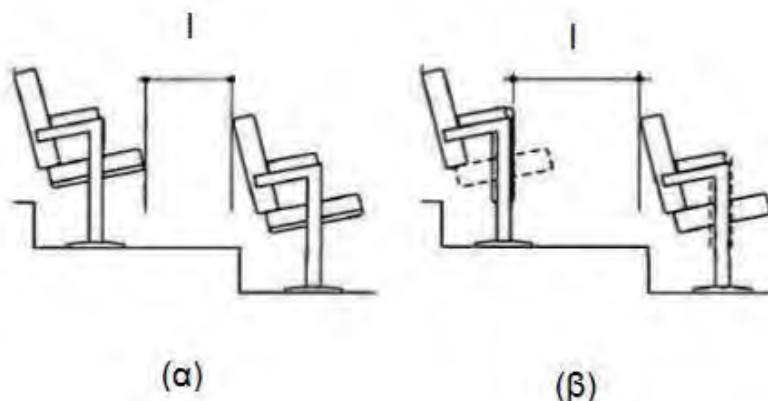
βαθμούς και σε 1,10 μ. σε διαδρόμους με αναβαθμούς. Διάδρομοι με κλίση μικρότερη του 1:8 διαμορφώνονται σε ράμπες ενώ με μεγαλύτερη κλίση διαμορφώνονται σε σκάλες.

γ) Ο αριθμός των σταθερών θέσεων σε σειρές καθισμάτων που έχουν πρόσβαση προς ένα διαμήκη διάδρομο ή προς δύο διαμήκεις διαδρόμους, εξαρτάται από την ελεύθερη οριζόντια απόσταση (I) μεταξύ των καθισμάτων διαδοχικών σειρών μετρούμενη είτε σε αναδιπλούμενα είτε σε μη αναδιπλούμενα καθίσματα (Σχήμα 28) και είναι σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Αριθμός καθισμάτων σε μία σειρά		
Ελεύθερη οριζόντια (I) απόσταση (σε μ.)	Μέγιστος αριθμός καθισμάτων σε μία σειρά	
	Ένας διαμήκης διάδρομος	Δύο διαμήκεις διάδρομοι
0,30 έως 0,324	7	14
0,325 έως 0,349	8	16
0,35 έως 0,374	9	18
0,375 – 0,399	10	20
0,40 – 0,424	11	22
0,425 – 0,449	12	24
0,45 – 0,474	12	26
0,475 – 0,499	12	28
> 0,50	12	Χωρίς περιορισμό εφόσον τηρείται η μέγιστη απροστάτευτη όδευση διαφυγής και οι διαμήκεις διάδρομοι οδηγούν σε κατεύθυνση αντίθετη από τον χώρο που βρίσκεται η σκηνή ή τμήμα του χώρου στο οποίο επικεντρώνεται το ενδιαφέρον των θεατών.

Σχήμα 28: Τυπικές διατάξεις σταθερών (μη αναδιπλούμενων) και αναδιπλούμενων καθισμάτων

(α) Μη αναδιπλούμενα καθίσματα (β) Αναδιπλούμενα καθίσματα

3.4. Φωτισμός, σήμανση ασφαλείας και σχεδιαγράμματα διαφυγής

Επιβάλλεται η εγκατάσταση φωτισμού ασφαλείας των οδεύσεων διαφυγής και των εξόδων κινδύνου.

Ο φωτισμός ασφαλείας σε στεγασμένα ή/και σε υπαίθρια κέντρα διασκέδασης, θέατρα και κινηματογράφους, πρέπει κατ' ελάχιστον να είναι φωτεινότητας 2 lux στους χώρους ανοιχτής περιοχής και 5 lux στις οδεύσεις διαφυγής. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι απαιτήσεις του ΕΛΟΤ EN 1838.

Επιβάλλεται η σήμανση ασφαλείας των οδεύσεων διαφυγής, εξόδων κινδύνου και του πυροσβεστικού υλικού/εξοπλισμού.

Επιβάλλεται η ανάρτηση σχεδιαγραμμάτων διαφυγής σε χώρους συνάθροισης κοινού που η κύρια χρήση τους αναπτύσσεται σε 4 ή περισσότερους ορόφους.

3.5. Ειδικές απαιτήσεις για σκηνές θεάτρων και θαλάμους προβολής ταινιών

3.5.1. Σκηνή Θεάτρου.

• Κάθε θεατρική σκηνή εφοδιασμένη με αναρτημένο εξώστη ή διάδρομο εσχάρα ανάρτησης σκηνικών ή ικριώματα για κινητές σκηνογραφίες και κάθε σκηνή κλειστού τύπου με επιφάνεια δαπέδου πάνω από 60 τ.μ. πρέπει να διαθέτει αυτόματο σύστημα καταιόνησης με νερό ή άλλα συστήματα ψεκασμού ή εκνέφωσης νερού. Οι καταιονητήρες τοποθετούνται κάτω από την οροφή, κάτω από την εσχάρα ανάρτησης σκηνικών, στο υποσκήνιο, στους βοηθητικούς χώρους, στα καμαρίνια, στις αποθήκες και στα εργαστήρια που η χρήση τους είναι συνυφασμένη με τη λειτουργία της σκηνής. Καταιονητήρες πρέπει να τοποθετούνται στην περίμετρο όλων των ανοιγμάτων που αφήνονται στο πάτωμα της σκηνής.

• Σε σκηνές με επιφάνεια δαπέδου μεγαλύτερη των 60 τ.μ. πρέπει να προβλέπονται ανοίγματα φυσικού εξαερισμού με ενεργή επιφάνεια εξαερισμού για την απαγωγή καπνού και θερμών καυσαερίων τουλάχιστον 5% αυτής του δαπέδου της σκηνής. Το σύστημα αυτό του εξαερισμού πρέπει να λειτουργεί με χειροκίνητη εντολή ή αυτόματα με αυτόματο μηχανισμό ενεργοποιούμενο από τη θερμότητα και τον καπνό. Όπου υπάρχει εγκατάσταση μηχανικού εξαερισμού η παραπάνω απαίτηση του φυσικού εξαερισμού θα πρέπει να πραγματοποιείται ανεξάρτητα από τη λειτουργία των μηχανημάτων εξαερισμού.

• Στο άνοιγμα κάθε σκηνής με επιφάνεια δαπέδου πάνω από 100 τ.μ. πρέπει να προβλέπεται πυράντοχο παραπέτασμα. Το παραπέτασμα κατασκευάζεται και εγκαθίσταται κατά τρόπο, που όταν κλείσει να διακόπτει τη διέλευση θερμών αερίων, φλογών, και καπνού και να εμποδίζει την προσβολή του χώρου των θεατών επί χρονικό διάστημα τουλάχιστον πέντε λεπτών, από ακτινοβολία που προέρχεται από πυρκαγιά στη σκηνή. Το παραπέτασμα πρέπει να κλείνει αυτόματα.

Αντί των προβλεπομένων στην ανωτέρω παράγραφο επιτρέπεται να εφαρμοσθούν συγχρόνως όλα τα παρακάτω:

i. Ένα παραπέτασμα από άκαυστο αδιαφώτιστο ύφασμα με διάταξη αυτόματου κλεισίματος.

ii. Ένα αυτόματο σύστημα ψεκαστήρων νερού στις δύο πλευρές του παραπετάσματος. Το παραπέτασμα πρέπει

να διατηρείται τελείως βρεγμένο σε όλη την επιφάνειά του επί 30 λεπτά. Η παροχή νερού ελέγχεται από βαλβίδα κατάλληλου τύπου.

iii. Το παραπέτασμα, οι ψεκαστήρες του παραπετάσματος, οι καταιονητήρες της σκηνής και τα ανοίγματα εξαερισμού πρέπει να μπαίνουν αυτόματα σε λειτουργία σε περίπτωση πυρκαγιάς.

iv. Τα συστήματα προστασίας πρέπει να ενεργοποιούνται και χειροκίνητα μέσω χειριστηρίου στον σταθμό ελέγχου πυρκαγιάς.

v. Όταν ενεργοποιείται η βαλβίδα ελέγχου των καταιονητήρων ή ψεκαστήρων πρέπει να δίδεται σήμα στον σταθμό ελέγχου πυρκαγιάς και να μπαίνει αυτόματα σε λειτουργία το σύστημα του εξαερισμού και να κλείνει το παραπέτασμα.

• Σε χώρο μέσα ή δίπλα από τη σκηνή εγκαθίσταται ένας σταθμός ελέγχου πυρκαγιάς που περιέχει:

i. Φωτεινές ένδειξης για τη λειτουργία του φωτισμού ασφαλείας και των δικτύων παροχής ενέργειας.

ii. Χειροκίνητους διακόπτες για τη λειτουργία των ψεκαστήρων του παραπετάσματος και του εξαερισμού.

iii. Τα όργανα ελέγχου του συστήματος καταιονητήρων.

iv. Δύο συστήματα συναγερμού ένα για τους χώρους της σκηνής και ένα για το κοινό.

• Ο χώρος χειρισμού και ελέγχου των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων της σκηνής πρέπει να περικλείεται από πυράντοχα δομικά στοιχεία με δείκτη πυραντίστασης ίσο με τον απαιτούμενο για τον όροφο του κτιρίου. Απαγορεύεται εκεί να εγκαθίστανται οι πίνακες του κυρίως φωτισμού και του φωτισμού ασφαλείας των υπόλοιπων χώρων του θεάτρου.

• Τα ανοίγματα επικοινωνίας με τη σκηνή πρέπει να είναι πυράντοχα (τουλάχιστον 30 λεπτών) και αυτοκλειόμενα. Εργαστήρια και χώροι αποθήκευσης εύφλεκτων υλικών δεν επιτρέπεται να επικοινωνούν με τη σκηνή.

• Σε κάθε σκηνή πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον δύο πυροσβεστικές φωλιές εγκατεστημένες μία σε κάθε πλευρά, εφ' όσον επιβάλλεται μόνιμο υδροδοτικό πυροσβεστικό δίκτυο, άλλως δύο τουλάχιστον ερμάρια απλού υδροδοτικού πυροσβεστικού δικτύου. Πρέπει επίσης να υπάρχουν φορητοί πυροσβεστήρες ξηρής σκόνης ή βάσης νερού (με αναλογία ένας ανά 60 τ.μ. δαπέδου).

• Σε σκηνές με επιφάνεια δαπέδου μικρότερη των 60 τ.μ. δεν είναι υποχρεωτικές οι παραπάνω απαιτήσεις αλλά πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον δύο πυροσβεστήρες.

• Στη σκηνή προβλέπονται δύο τουλάχιστον εξοδοί κινδύνου. Το ίδιο ισχύει και για τους βοηθητικούς χώρους της σκηνής καθώς και το υποσκήνιο, του οποίου η μία έξοδος πρέπει να είναι ανεξάρτητη από τη σκηνή. Η μέγιστη πραγματική απόσταση απροστάτευτης όδευσης γι' αυτούς τους χώρους είναι 22 μ. Από κει και πέρα η όδευση διαφυγής πρέπει να είναι πυροπροστατευμένη.

3.5.2. Θάλαμοι προβολής ταινιών

Οι θάλαμοι αυτοί πρέπει να διαθέτουν επαρκή εξαερισμό με παροχή αέρα από δύο τουλάχιστον αγωγούς προσαγωγής και ένα τουλάχιστον στόμιο απαγωγής. Το σύστημα πρέπει να εξασφαλίζει ανανέωση του αέρα

μέσα στο θάλαμο ανά 3 λεπτά. Ο εκβαλλόμενος αέρας πρέπει να καταλήγει έξω από το κτίριο, ώστε να μην μπορεί να επανακυκλοφορήσει με το σύστημα προσαγωγής.

3.6. Μέσα ενεργητικής πυροπροστασίας.

3.6.1. Φορητοί πυροσβεστήρες ξηρής σκόνης ή βάσης νερού

Επιβάλλεται η τοποθέτηση ενός (1) πυροσβεστήρα ανά 100 τ.μ. μικτής επιφάνειας.

3.6.2. Χειροκίνητο σύστημα συναγερμού

Χειροκίνητο σύστημα συναγερμού, επιβάλλεται στις παρακάτω περιπτώσεις:

α. Σε χώρους συνάθροισης κοινού με θεωρητικό πληθυσμό, πάνω από 250 άτομα.

β. Σε χώρους συνάθροισης κοινού, που η κύρια χρήση αναπτύσσεται σε τρεις (3) ή περισσότερους ορόφους ή/και εξώστες.

3.6.3. Πυρανίχνευση

Αυτόματο σύστημα πυρανίχνευσης επιβάλλεται στις παρακάτω περιπτώσεις:

α. Σε όλα τα κτίρια που στεγάζονται μουσεία ανεξαρτήτως εμβαδού.

β. Σε χώρους συνάθροισης κοινού, όπου η κύρια χρήση αναπτύσσεται σε τρεις (3) ή περισσότερους ορόφους ή/και εξώστες.

γ. Σε χώρους συνάθροισης κοινού με θεωρητικό πληθυσμό άνω των 250 ατόμων. Επιπροσθέτως, μεγαφωνικό σύστημα εγκαθίσταται σε χώρους συνάθροισης κοινού με θεωρητικό πληθυσμό άνω των 1.500 ατόμων.

δ. Σε στεγασμένα αιθρια. Η ενεργοποίηση του αυτόματου συστήματος πυρανίχνευσης πρέπει επιπροσθέτως να ενεργοποιεί το σύστημα μηχανικού εξαερισμού και κατά προτίμηση το άνοιγμα τουλάχιστον του 50% της επιφάνειας της οροφής του αιθρίου σε σύντομο χρόνο (έως 1 min).

3.6.4. Μόνιμο υδροδοτικό πυροσβεστικό δίκτυο - απλό υδροδοτικό δίκτυο

Μόνιμο υδροδοτικό πυροσβεστικό δίκτυο επιβάλλεται στις παρακάτω περιπτώσεις:

α. Σε χώρους συνάθροισης κοινού με θεωρητικό πληθυσμό πάνω από 250 άτομα.

β. Σε μουσεία, πινακοθήκες, εκθεσιακά κέντρα και παρεμφερείς δραστηριότητες με συνολική στεγασμένη επιφάνεια πάνω από 1.000 τ.μ.

γ. Σε χώρους συνάθροισης κοινού, των οποίων το δάπεδο βρίσκεται σε ύψος μεγαλύτερο των 20 μ. από τη φυσική στάθμη του εδάφους.

Χώροι συνάθροισης κοινού που δεν υποχρεούνται στην εγκατάσταση μόνιμου υδροδοτικού πυροσβεστικού δικτύου υποχρεούνται, στην εγκατάσταση απλού υδροδοτικού πυροσβεστικού δικτύου.

3.6.5. Αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης

Αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης με νερό (καταιονισμού ύδατος) επιβάλλεται στο σύνολο της επιφάνειας των χώρων συνάθροισης κοινού στις παρακάτω περιπτώσεις:

α. Σε χώρους εκθεσιακών κέντρων με συνολική στεγασμένη επιφάνεια πάνω από 3.500 τ.μ.

β. Σε χώρους συνάθροισης κοινού, των οποίων το δάπεδο βρίσκεται σε ύψος μεγαλύτερο των 23 μ. από τη φυσική στάθμη του εδάφους.

γ. Σε υπόγειους χώρους συνάθροισης κοινού με θεωρητικό πληθυσμό πάνω από 50 άτομα. Το αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης καλύπτει επιπροσθέτως τις απροστάτευτες οδεύσεις διαφυγής, μέχρι την τελική έξοδο κινδύνου. Κατ' εξαίρεση, δεν απαιτείται η εγκατάσταση του ανωτέρω συστήματος, εφόσον ο χώρος συνάθροισης κοινού βρίσκεται σε πρώτο (1ο) υπόγειο, έχει θεωρητικό πληθυσμό έως 150 άτομα και η μία (1) έξοδος κινδύνου εκβάλλει απευθείας, ή μέσω πυροπροστατευμένης οδεύσης διαφυγής, σε υπαίθριο ασφαλή χώρο ή οδό.

δ. Στη σκηνή και τους βοηθητικούς χώρους των θεάτρων όπως προβλέπεται στην παρ. 3.4.1.

3.7. Ειδικές απαιτήσεις για υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού

Ως υπαίθριος χώρος συνάθροισης κοινού νοείται κάθε μη στεγασμένος χώρος συνάθροισης κοινού, του οποίου η όλη διαμόρφωση περιορίζει την ελεύθερη και άμεση διαφυγή του κοινού από τον χώρο αυτό (περιφραγμένος χώρος) προς άλλο υπαίθριο ασφαλή χώρο, και απαραίτητα, όλες οι οδεύσεις διαφυγής μέχρι τις τελικές εξόδους δεν διέρχονται μέσα από κλειστούς χώρους.

3.7.1. Θεωρητικός πληθυσμός, οδεύσεις διαφυγής και εξοδοί κινδύνου υπαίθριων χώρων συνάθροισης κοινού
Ο θεωρητικός πληθυσμός του στεγασμένου χώρου, όταν αυτός διέρχεται μέσω υπαίθριου χώρου συνάθροισης κοινού, δεν προσμετράται για την επιβολή των μέτρων και μέσων πυροπροστασίας.

Η παροχή της οδεύσης διαφυγής ανά μονάδα πλάτους (0,60 μ.) των οριζόντιων και κατακόρυφων οδεύσεων διαφυγής καθορίζεται σε 200 άτομα. Στους υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού δεν ισχύουν τόσο η έννοια της πυροπροστατευμένης οδεύσης διαφυγής όσο και η έννοια της εξόδου κινδύνου, όλες δε οι εξοδοί προς τον ασφαλή χώρο θεωρούνται τελικές.

Το μέγιστο μήκος οδεύσης διαφυγής μέχρι μία τελική έξοδο είναι 100 μ. Από κάθε σημείο υπαίθριου χώρου συνάθροισης κοινού πρέπει να εξασφαλίζεται η διαφυγή προς τελικές εξόδους, ο αριθμός και τα πλάτη των οποίων δίνονται στον παρακάτω πίνακα:

Αριθμός και πλάτος τελικών εξόδων		
Θεωρητικός πληθυσμός (άτομα)	Αριθμός εξόδων κινδύνου	Πλάτος εξόδων (μ.)
50- 100 άτομα	1	0,90
101- 450 άτομα	2	0,90
451 – 900 άτομα	2	1,40
901 – 1800 άτομα	2	1,80
1801 – 2700 άτομα	3	1,80

Για πληθυσμό μεγαλύτερο των 2.700 ατόμων προστίθεται μία (1) έξοδος με πλάτος 1,80 μ. ανά 900 άτομα ή κλάσμα αυτών.

Οι τελικές εξοδοί πρέπει να είναι απομακρυσμένες μεταξύ τους και σε τέτοια διάταξη ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα να φραχθούν συγχρόνως.

3.7.2. Μέσα ενεργητικής πυροπροστασίας

• Φορητοί πυροσβεστήρες ξηρής σκόνης ή βάσης νερού

Επιβάλλεται η τοποθέτηση των πυροσβεστήρων να είναι κατά τέτοιο τρόπο, ώστε κάθε σημείο να απέχει το πολύ 15 μ. από τον πλησιέστερο πυροσβεστήρα, με ελάχιστο αριθμό πυροσβεστήρων δύο (2).

- Σημεία υδροληψίας

Οι υπαίθριοι χώροι συνάθροισης κοινού υποχρεούνται να διαθέτουν επαρκή αριθμό σημείων υδροληψίας που είναι συνδεδεμένα με το δίκτυο ύδρευσης, μέσω εύκαμπτου ελαστικού σωλήνα μήκους 20 μ. και κατάλληλο ακροφύσιο, ώστε να καλύπτεται το σύνολο της επιφάνειάς τους.

3.8. Ειδικές απαιτήσεις για ημιυπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού

Οι ημιυπαίθριοι χώροι συνάθροισης κοινού υπάγονται στις διατάξεις των κλειστών χώρων, εκτός των περιπτώσεων που πληρούνται αθροιστικά οι παρακάτω προϋποθέσεις, οπότε εφαρμόζονται οι διατάξεις για τους υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού:

α. Ο χώρος είναι ισόγειος.

β. Δεν υπάρχουν υπερκείμενοι όροφοι, πάνω από τον ημιυπαίθριο χώρο, ούτε γίνεται χρήση του δωματός του. Τυχόν υπόγειος χώρος, που δεν έχει λειτουργική σχέση με την κύρια χρήση του ισογείου χώρου, αποτελεί αυτοτελές πυροδιαμέρισμα.

γ. Η συνολική επιφάνεια του ημιυπαίθριου χώρου συνάθροισης κοινού δεν υπερβαίνει τα 500 τ.μ.

δ. Δεν εμποδίζεται η κυκλοφορία και διαφυγή του κοινού από τη συσσώρευση καπνού. Για το λόγο αυτό πρέπει:

i. Κάθε δομικό στοιχείο της στέγης του χώρου να απέχει τουλάχιστον 2,65 μ. από το δάπεδό του.

ii. Το συνολικό άνοιγμα της παράπλευρης επιφάνειάς του να είναι τουλάχιστον ίσο με το 50% αυτής. Η διάταξη των ανοιγμάτων πρέπει να εξασφαλίζει την απαγωγή του καπνού.